ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1808/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Ιουνίου 1992

περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων από μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [1], και ιδίως τα άρθρα 10 και 11,

Μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής όπως προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Το Δεκέμβριο 1990, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που είχε υποβληθεί από τη συντονιστική επιτροπή των βιομηχανιών σιδηροκραμάτων, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής, που αντιπροσωπεύει όλους σχεδόν τους κοινοτικούς παραγωγούς του σιδηροπυριτίου.

Η καταγγελία περιείχε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ για το εν λόγω προϊόν καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου καθώς και για την προκύπτουσα ζημία, τα οποία στοιχεία θεωρήθηκαν επαρκή ώστε να δικαιολογηθεί η έναρξη διαδικασίας. Συνεπώς, η Επιτροπή γνωστοποίησε, με ανακοίνωση που δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2], την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ που αφορά τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου, και άρχισε έρευνα.

(2) Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2409/87 της Επιτροπής [3], την απόφαση αριθ. 91/240/ΕΟΚ της Επιτροπής [4] και τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 341/90 [5] και (ΕΟΚ) αριθ. 1115/91 [6], επιβλήθηκαν μέτρα στις εισαγωγές του σιδηροπυριτίου καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης, Βραζιλίας, Νορβηγίας, Σουηδίας, Ισλανδίας, Βενεζουέλας και Γιουγκοσλαβίας.

(3) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα τους παραγωγούς/εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και τους κοινοτικούς παραγωγούς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας και παρέσχε στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους.

(4) Οι παραγωγοί/εξαγωγείς και ορισμένοι εισαγωγείς ζήτησαν το δικαίωμα να γνωστοποιήσουν προφορικά τις απόψεις τους και το αίτημά τους έγινε δεκτό.

(5) Η Επιτροπή συνέλεξε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που έκρινε απαραίτητες για τον προσδιορισμό της πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας, και διεξήγαγε επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις των:

κοινοτικών παραγωγών:

- Pechiney Électrométallurgie, Γαλλία
- SKW Trostberg AG, Γερμανία
- Ferrolegierungswerk Lippendorf GmbH, Γερμανία
- Carburos Métalicos, Ισπανία
- Industria Elettrica Indel Spa, Ιταλία
- Utilizzazioni Elettro Industrial UEI, Ιταλία,

— κοινοτικών εισαγωγέων:

- Frank und Schulte GmbH, Γερμανία
- Lemetco GmbH, Γερμανία
- Deutsche Erz- und Metallgesellschaft mbH, Γερμανία,

— παραγωγού της Αιγύπτου:

- EFACO, The Egyptian Ferro Alloys Co., Αίγυπτος.

(6) Η Επιτροπή διεξήγαγε έρευνα στις εγκαταστάσεις της εταιρείας Elkem στη Νορβηγία, χώρα που επιλέχθηκε ως ανάλογη χώρα για τον υπολογισμό της πολωνικής κανονικής αξίας [βλέπε την αιτιολογική σκέψη (14)].

(7) Η Επιτροπή έλαβε πληροφορίες από τους εισαγωγείς, τους παραγωγούς στις χώρες εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες, τις οποίες και χρησιμοποίησε.

(8) Η έρευνα για τις πρακτικές ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1990 και 31 Μαρτίου 1991.

Β. ΠΡΟΪΟΝ

1. Περιγραφή του προϊόντος

(9) Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας είναι το σιδηροπυρίτιο που περιέχει κατά βάρος 10 έως 96 % πυριτίου και υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 7202 21 10, 7202 21 90 και 7202 29 90.

[1] ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. C 122 της 8. 5. 1991, σ. 4.
[3] ΕΕ αριθ. L 219 της 8. 8. 1987, σ. 24.
[4] ΕΕ αριθ. L 111 της 3. 5. 1991, σ. 47.
[5] ΕΕ αριθ. L 38 της 10. 2. 1990, σ. 1.
[6] ΕΕ αριθ. L 111 της 3. 5. 1991, σ. 1.

2. **Ομοειδές προϊόν**

(10) Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το σιδηροπυρίτιο που παράγεται στην Κοινότητα και αυτό που πωλείται στις εγχώριες αγορές στην Αίγυπτο και στη Νορβηγία είναι προϊόντα ομοειδή με αυτά που εξάγονται από την Αίγυπτο και την Πολωνία ως προς όλα τα βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους.

Γ. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

1. **Κανονική αξία**

α) *Αίγυπτος*

(11) Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, κατά την περίοδο αναφοράς, οι πωλήσεις στην αιγυπτιακή εγχώρια αγορά, κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές, του ομοειδούς προϊόντος της αιγυπτιακής εταιρείας που συνεργάστηκε στην έρευνα, ήταν αμελητέες.

Συνεπώς, αυτή η αξία βασίστηκε σε κατασκευασμένη αξία που προέκυψε από την πρόσθεση του κόστους παραγωγής και ενός εύλογου περιθωρίου κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίσθηκε με βάση το σύνολο των δαπανών, τόσο των παγίων όσο και των μεταβλητών, που αφορούν τα υλικά ή την κατασκευή, προσαυξημένων κατά ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα.

Για τα γενικά έξοδα, τις διοικητικές δαπάνες και τα έξοδα πωλήσεως, η Επιτροπή βασίστηκε στο σύνολο των τρεχόντων εξόδων στον εν λόγω τομέα.

Όσον αφορά το περιθώριο κέρδους, δεδομένου ότι ολόκληρος ο τομέας οικονομικών δραστηριοτήτων πραγματοποίησε πωλήσεις με απώλειες κατά την περίοδο αναφοράς, η Επιτροπή έλαβε υπόψη περιθώριο κέρδους που καθορίστηκε σε 6 % και το οποίο θεωρήθηκε εύλογο, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών για παραγωγικές επενδύσεις σε αυτόν το βιομηχανικό κλάδο στην Αίγυπτο.

β) *Πολωνία*

(12) Δεδομένου ότι η Πολωνία δεν μπορούσε να θεωρηθεί, κατά την περίοδο αναφοράς, ως χώρα με οικονομία αγοράς, η Επιτροπή βάσισε τους υπολογισμούς την στην κανονική αξία των εν λόγω προϊόντων σε χώρα με οικονομία αγοράς.

Το γεγονός ότι λήφθηκε υπόψη η Νορβηγία ως ανάλογη χώρα έγινε αποδεκτό από τον παραγωγό της Πολωνίας που συνεργάστηκε στην έρευνα. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν σημαντικές διαφορές ούτε ως προς τη διαδικασία ή την κλίμακα παραγωγής, ούτε ως προς την ομοιότητα των προϊόντων των δύο χωρών και τις συνθήκες πρόσβασης στα κυριότερα στοιχεία του κόστους παραγωγής. Συνεπώς, συνεπέρανε ότι η επιλογή της Νορβηγίας ήταν κατάλληλη και εύλογη για τον καθορισμό της πολωνικής κανονικής αξίας.

Δεδομένου ότι ο νορβηγός παραγωγός που συνεργάστηκε στην έρευνα πραγματοποίησε πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος σε ανεπαρκείς ποσότητες στην εγχώρια αγορά, η Επιτροπή αναγκάστηκε να προσδιορίσει την κανονική αξία με βάση την κατασκευασμένη αξία, η οποία υπολογίστηκε με πρόσθεση του κόστους παραγωγής και ενός εύλογου περιθωρίου κέρδους.

Το κόστος παραγωγής υπολογίστηκε με βάση το σύνολο των δαπανών, τόσο των παγίων όσο και μεταβλητών, που αφορούν τα υλικά και την κατασκευή, προσαυξημένων κατά ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά έξοδα και τα άλλα γενικά έξοδα.

Για τα γενικά έξοδα, τις διοικητικές δαπάνες και τα έξοδα πώλησης, η Επιτροπή βασίστηκε στα τρέχοντα έξοδα στον εν λόγω τομέα.

Η Επιτροπή έλαβε περιθώριο κέρδους που καθορίστηκε σε 6 %, το οποίο κρίθηκε εύλογο προκειμένου να διασφαλίζεται στον εν λόγω βιομηχανικό κλάδο μακροπρόθεσμη παραγωγική επένδυση. Αυτό το περιθώριο είχε ευθυγραμμιστεί με το περιθώριο κέρδους που ανερχόταν σε 6 % κατά σταθμικό μέσο όρο, το οποίο είχε επιτευχθεί στο σχετικό τομέα οικονομικής δραστηριότητας κατά τα τρία τελευταία φορολογικά έτη πριν από την περίοδο αναφοράς στη Νορβηγία.

(13) Ο πολωνός παραγωγός, μολονότι αποδέχτηκε την επιλογή της Νορβηγίας ως ανάλογης χώρας, αμφισβήτησε τη χρησιμοποίηση κατασκευασμένης αξίας, με το επιχείρημα ότι η πολωνική εταιρεία διαθέτει πλεονεκτήματα όσον αφορά ορισμένα στοιχεία του κόστους παραγωγής. Ο πολωνός παραγωγός δεν μπόρεσε, ωστόσο, να παράσχει λεπτομέρειες και αριθμητικά στοιχεία σχετικά με το πλεονέκτημα που ενδεχομένως απορρέει από αυτή τη δήλωση.

Στο πλαίσιο αυτό, επιλέγοντας την εταιρεία παραγωγής της Νορβηγίας, η οποία αναγνωριζόταν ως μία από τις αποδοτικότερες σε παγκόσμιο επίπεδο, η Επιτροπή θεωρεί ότι έλαβε σε μεγάλο βαθμό υπόψη ένα ενδεχόμενο συγκριτικό πλεονέκτημα όσον αφορά τον εφοδιασμό και το κόστος μέρους των πρώτων υλών του πολωνού παραγωγού. Κατά την περίοδο αναφοράς, η νορβηγική μονάδα που επιλέχθηκε εκμεταλλεύθηκε ουσιαστικά το μέγιστο παραγωγικό δυναμικό, πράγμα που μείωσε αντιστοίχως τις πάγιες δαπάνες, που ήταν εξάλλου μικρές σε σχέση με το συνολικό κόστος ανά τόνο που παρήχθη. Το κόστος παραγωγής αυτής της επιχείρησης αποδεικνύει την τεράστια παραγωγικότητά της. Εξάλλου, αυτή η μονάδα παράγει η ίδια την ενέργεια που καταναλίσκει, βασικό στοιχείο του κόστους παραγωγής, και διαθέτει εγκαταστάσεις για άλλες πρώτες ύλες όπως ο χαλαζίας.

2. **Τιμή εξαγωγής**

(14) Οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν με βάση τις πράγματι καταβληθείσες ή καταβλητέες τιμές για τα προϊόντα που πωλούνται για εξαγωγή στην Κοινότητα.

3. **Σύγκριση**

(15) Κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής, που εξετάσθηκαν για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, στις περιπτώσεις που το απαιτούσαν οι περιστάσεις και στο μέτρο που παρέχονταν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ως προς την άμεση σχέση με τις εν λόγω πωλήσεις, τις διαφορές που επηρεάζουν τη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών. Αυτές οι προσαρμογές αφορούσαν κυρίως τους όρους πληρωμής και παράδοσης, το κόστος μεταφοράς και ασφάλειας καθώς και τους διάφορους τύπους συσκευασίας.

4. **Περιθώρια ντάμπινγκ**

(16) Η σύγκριση των εν λόγω στοιχείων αποδεικνύει την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ. Το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίζεται για κάθε εξαγωγέα ισούται με τη διαφορά της καθορισθείσας κανονικής αξίας και της τιμής στην Κοινότητα, δεόντως προσαρμοσμένες.

(17) Βάσει της τιμής «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα», ο σταθμικός μέσος όρος για τις εν λόγω εξαγωγές καθορίζεται ως εξής:

— παραγωγείς/εξαγωγείς της Πολωνίας 43,9 %
— αιγύπτιος παραγωγός/εξαγωγέας EFACO, Egyptian Ferro-Alloys Co, 61,5 %.

Δ. ΖΗΜΙΑ

1. **Σώρευση των εισαγωγών**

(18) Οι επιπτώσεις των εισαγωγών καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου συνυπολογίσθηκαν, δεδομένης της ομοιότητας των προϊόντων που εξάγονται στην Κοινότητα, του ανταγωνισμού που ασκείται στα ομοειδή προϊόντα του κοινοτικού βιομηχανικού κλάδου και του γεγονότος ότι ο όγκος των εξαγωγών είναι σημαντικός.

2. **Όγκος, μερίδια αγοράς και τιμές εισαγωγής**

(19) Οι εξαγωγές της Πολωνίας και της Αιγύπτου στην Κοινότητα αυξήθηκαν σημαντικά, ήτοι:

— για την Πολωνία από 1 600 τόνους το 1989 σε 18 000 τόνους το 1990 και σε 7 000 τόνους το πρώτο τρίμηνο του 1991,
— για την Αίγυπτο από 5 000 τόνους το 1989 σε 12 000 το 1990 και σε 6 000 τόνους για το πρώτο τρίμηνο του 1991.

(20) Τα μερίδια αγοράς των δύο χωρών, υπολογιζόμενα από άποψη κοινοτικής κατανάλωσης, σημείωσαν αισθητή αύξηση:

— για την Πολωνία: 0,3 % το 1989 · 3,1 % το 1990 · 5,1 % το 1991,
— για την Αίγυπτο: 0,9 % το 1989 · 2,1 % το 1990 · 4,1 % το 1991.

(21) Οι τιμές μεταπώλησης στην Κοινότητα του προϊόντος που εισήχθηκε από την Πολωνία και την Αίγυπτο ήταν κατώτερες από τις μέσες τιμές, ήδη υποτιμημένες των κοινοτικών παραγωγών, σε ποσοστό που κυμαίνεται κατά μέσο όρο, από 5 % για την Πολωνία μέχρι 12 % για την Αίγυπτο.

3. **Κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας**

α) *Κοινοτικό παραγωγικό δυναμικό και παραγωγή*

(22) Από το 1989 ως το 1990, το κοινοτικό παραγωγικό δυναμικό, συμπεριλαμβανομένης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, παρέμεινε στο επίπεδο των 360 000 τόνων. Η κοινοτική παραγωγή υπέστη συνεχή μείωση και κατήλθε από 250 000 τόνους το 1989, συμπεριλαμβανομένης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σε 150 000 τόνους το 1991, ενώ εξάλλου ένα μέρος αυτής της παραγωγής εξήχθη ή αποθηκεύτηκε για απογραφή · τα στοιχεία αυτά αντιστοιχούν με χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού περίπου 42 % για το 1991.

β) *Μερίδιο αγοράς και κατανάλωση*

(23) Μεταξύ 1989 και 1991, το μερίδιο αγοράς των κοινοτικών παραγωγών μειώθηκε, συμπεριλαμβανομένης της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, από 36 % σε 26 %, ενώ η ετήσια κοινοτική κατανάλωση σταθεροποιήθηκε γύρω στους 600 000 τόνους κατά την ίδια περίοδο: η κατανάλωση ωφέλησε σαφώς τις εισαγωγές καταγωγής τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Πολωνίας και της Αιγύπτου.

γ) *Τιμές*

(24) Το χαμηλό επίπεδο των τιμών εισαγωγής, κατά την περίοδο έρευνας, ανάγκασε τους κοινοτικούς παραγωγούς να πωλήσουν το προϊόν στην Κοινότητα σε τιμές που συνήθως δεν κάλυπταν το κόστος παραγωγής. Το χαμηλό επίπεδο των τιμών όχι μόνον δεν εμπόδισε τους κοινοτικούς παραγωγούς να ανυψώσουν τις τιμές τους προκειμένου να λάβουν υπόψη την εξέλιξη του κόστους παραγωγής, αλλά τους ανάγκασε επίσης να μειώσουν τις τιμές τους, χωρίς όμως να τους βοηθήσει να μη χάσουν μερίδια της αγοράς.

δ) *Αποτελέσματα*

(25) Το 1988 ορισμένες κοινοτικές επιχειρήσεις πραγματοποίησαν μικρά κέρδη, και η κατάσταση βελτιώθηκε προσωρινά κατά το πρώτο εξάμηνο του 1989 συνεπεία της έντονης αύξησης των τιμών πώλησης του εν λόγω προϊόντος σε σχέση με την αναζωογόνηση της σιδηρουργίας, καθώς και συνεπεία των μέτρων αναδιάρθρωσης.

Εντούτοις, ο κλάδος της κοινοτικής βιομηχανίας σημείωσε εκ νέου σημαντικές απώλειες κατά περίπου 26 %.

ε) *Συμπέρασμα*

(26) Παρά την προσπάθεια αναδιάρθρωσης που κατέβαλαν οι κοινοτικοί παραγωγοί, η κατάσταση του βιομηχανικού κλάδου παρουσίασε σοβαρή επιδείνωση, πράγμα που αποδεικνύουν οι χρηματοοικονομικές απώλειες και η μείωση μεριδίων της αγοράς. Υπό αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή συνεπέρανε ότι ο εν λόγω βιομηχανικός κλάδος υφίσταται σημαντική ζημία.

4. Αιτιώδης συνάφεια και άλλοι παράγοντες

(27) Από την έρευνα προέκυψε ότι η εξέλιξη των εισαγωγών καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου, η σχετική αύξηση των συναθροιζομένων μεριδίων αγοράς από 1,2 % το 1989 σε 9,2 % το 1991, καθώς και η καθοδική τάση των τιμών των εν λόγω εισαγωγών, συμπίπτουν με την επιδείνωση του ανταγωνισμού και της χρηματοοικονομικής κατάστασης της κοινοτικής βιομηχανίας.

(28) Η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία μπορεί να οφείλεται σε άλλους παράγοντες, όπως οι εισαγωγείς προϊόντων από άλλες τρίτες χώρες.

(29) Ακόμα και αν οι εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες, και ειδικά από τη Νορβηγία, τη Σουηδία, την Ισλανδία, τη Βενεζουέλα, την πρώην Γιουγκοσλαβία, την πρώην Σοβιετική Ένωση και τη Βραζιλία, επηρεάζουν την κατάσταση του κλάδου της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, οι αυξανόμενες ποσότητες των πωλήσεων πολωνικών και αιγυπτιακών προϊόντων και το γεγονός ότι πραγματοποιούνται σε τιμές χαμηλότερες από αυτές των κοινοτικών παραγωγών πρέπει να θεωρηθούν ξεχωριστά ως αιτία επιδείνωσης της κατάστασης της κοινοτικής βιομηχανίας. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να υπενθυμίσουμε ότι οι προαναφερθείσες εισαγωγές από τρίτες χώρες υπόκεινται σε μέτρα αντιντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η μη λήψη μέτρων για την Πολωνία και την Αίγυπτο θα αποτελούσε διάκριση προς αυτές τις χώρες και θα έβλαπτε την αποτελεσματικότητα των εν λόγω μέτρων.

(30) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συνεπέρανε με βάση τα παραπάνω στοιχεία ότι οι εισαγωγές προϊόντων Πολωνίας και Αιγύπτου τις οποίες καλύπτει η παρούσα διαδικασία αποτελούν σημαντική αιτία ζημίας για τον εν λόγω κοινοτικό βιομηχανικό κλάδο.

Ε. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

(31) Η αποκατάσταση τού θεμιτού ανταγωνισμού που δεν στρεβλώνεται από αθέμιτες πρακτικές είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας. Αν συνεχιστεί η πρακτική ντάμπινγκ που προκαλεί σημαντική ζημία, θα τεθεί σε κίνδυνο η επιβίωση του κλάδου της κοινοτικής βιομηχανίας.

Λόγω της σημασίας του σιδηροπυριτίου για την παραγωγή χάλυβα, δεν είναι δυνατόν να συμφέρει την Κοινότητα να εξαρτάται απόλυτα από τον εφοδιασμό εκτός Κοινότητας, δεδομένου ιδίως ότι μερικοί προμηθευτές είναι εγκατεστημένοι πολύ μακριά από την Κοινότητα.

(32) Οι εκπρόσωποι των μεταποιητικών βιομηχανικών της Κοινότητας και των ανεξάρτητων εταιρειών τόνισαν ότι δεν θα ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να εξακολουθούν να ισχύουν τα αμυντικά μέτρα διότι θα μείωναν την ανταγωνιστικότητά τους σε σχέση με τις εισαγωγές τελικών προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών.

(33) Όπως συμβαίνει με κάθε πρώτη ύλη, είναι δυνατό να επηρεάσουν οι αυξήσεις των τιμών το κόστος των μεταποιητικών βιομηχανιών. Εντούτοις, καμία εταιρεία δεν υπέβαλε πειστικά αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη συγκεκριμένη επίπτωση μιας αύξησης των τιμών σιδηροπυριτίου στο κόστος παραγωγής της, ούτε υποβλήθηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τις πιθανές επιπτώσεις μιας αύξησης των τιμών των μεταποιητών στο σύνολο των πωλήσεών τους. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οποιαδήποτε επίπτωση θα ήταν μικρή, δεδομένου ιδίως του μικρού εκατοστιαίου ποσοστού σιδηροπυριτίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγή ενός τόνου χάλυβα καθώς και της χαμηλής σχετικής αξίας που αντιπροσωπεύει αυτό το προϊόν στο συνολικό κόστος ενός τόνου χάλυβα.

(34) Η Επιτροπή, αφού συνέκρινε τα παραπάνω επιχειρήματα και τη σημαντική συνεισφορά των εν λόγω εισαγωγών με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η κοινοτική βιομηχανία σιδηροπυριτίου, συνεπέρανε ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας απαιτούν τη λήψη μέτρου για την αποφυγή ζημίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

ΣΤ. ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

(35) Δεδομένου ότι, εκφραζόμενο σε εκατοστιαίο ποσοστό της τιμής «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα» του μη εκτελωνισμού προϊόντος, το περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε χώρα υπερβαίνει το κατώτερο όριο ζημίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι σκόπιμο να θεσπισθούν μέτρα που να αντιστοιχούν στα κατώτατα όρια ζημίας που διαπιστώθηκαν.

(36) Όσον αφορά το κατώτατο αυτό όριο ζημίας, για να προσδιοριστεί το περιθώριο κατά το οποίο πρέπει να αυξηθούν οι τιμές εξαγωγής στην Κοινότητα ώστε να μπορέσει η κοινοτική βιομηχανία να αυξήσει και αυτή τις τιμές της για να αποκαταστήσει την αποδοτικότητά της, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι πολωνικές και αιγυπτιακές εισαγωγές πρέπει να

πραγματοποιούνται σε τιμές που να επιτρέπουν στην κοινοτική βιομηχανία να εξουδετερώσει τις απώλειές της και να πραγματοποιήσει λογικό κέρδος.

Όσον αφορά το κέρδος, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ως λογικό περιθώριο κέρδους, ένα μέσο περιθώριο 6 % που μπορεί να εξασφαλίσει στη βιομηχανία μια λογική επένδυση, που είναι απαραίτητη για την επιβίωσή της. Λαμβανομένου υπόψη του κόστους παραγωγής των αντιπροσωπευτικότερων κοινοτικών παραγωγών, η απαραίτητη αύξηση των τιμών τους για την πραγματοποίηση αυτού του κέρδους καθορίζεται σε 32 %.

Το περιθώριο αυτό αντιπροσωπεύει παράλληλα την απαραίτητη αύξηση των τιμών εξαγωγής σιδηροπυριτίου καταγωγής Αιγύπτου και Πολωνίας. Αυτή η αύξηση των τιμών των εν λόγω εξαγωγών θα επιτρέψει συνεπώς την εξουδετέρωση της ζημίας που προκλήθηκε από την πρακτική ντάμπινγκ.

Ζ. ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

1. Αναλήψεις υποχρεώσεων

(37) Η ακόλουθη αιγυπτιακή εταιρεία, που παρήγαγε και εξήγαγε προς την Κοινότητα κατά την περίοδο αναφοράς, ήτοι:

EFACO, The Egyptian Ferro-Alloys Co. Αίγυπτος,

πρότεινε ανάληψη υποχρέωσης για την τιμή. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, έκρινε αποδεκτή αυτή την ανάληψη υποχρέωσης. Για το λόγο αυτό, δεν είναι σκόπιμο να ληφθεί απόφαση στο πλαίσιο αυτού του κανονισμού σχετικά με τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου που παράγει η εταιρεία αυτή.

2. Προσωρινοί δασμοί

(38) Λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογικής σκέψης (36), το ποσοστό του προσωρινού δασμού πρέπει να ανέρχεται σε 32 % για τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου στην Κοινότητα καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου.

(39) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους γραπτά και να ζητήσουν ακρόαση. Είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί εξάλλου ότι όλες οι διαπιστώσεις που πραγματοποιούνται για τον παρόντα κανονισμό είναι προσωρινές και μπορούν να επανεξεταστούν με σκοπό τον υπολογισμό οριστικού δασμού που θα προτείνει η Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Καθιερώνεται προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Πολωνίας και Αιγύπτου που περιέχει κατά βάρος 10 έως 96 % σιδηροπυρίτιο και υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 7202 21 10, 7202 21 90 και 7202 29 00.

2. Το ποσοστό του δασμού, εκφρασμένο σε εκατοστιαίο ποσοστό της καθαρής τιμής «ελεύθερο στα σύνορα» του μη εκτελωνισμένου προϊόντος, είναι 32 % για την Πολωνία και την Αίγυπτο.

3. Ο δασμός δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα που παράγει η αιγυπτιακή εταιρεία:

EFACO, The Egyptian Ferro-Alloys Co., Αίγυπτος,

της οποίας έγινε αποδεκτή η πρόταση για ανάληψη υποχρέωσης στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

4. Εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν στον τομέα των δασμών.

5. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπόκειται στην καταβολή εγγύησης ίσης με το ποσό του προσωρινού δασμού.

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν γραπτά τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων των άρθρων 11, 12 και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88, το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται για περίοδο τεσσάρων μηνών, εκτός αν θεσπίσει το Συμβούλιο οριστικά μέτρα πριν τη λήξη αυτής της προθεσμίας.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 30 Ιουνίου 1992.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος